

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο Αχελώως και το πάθος του δημάρχου

Ο δήμαρχος Λάρισας κ. Α. Λαμπρούλης διακατέχεται από ένα ασύγαστο πάθος. Θέλει πάντα να αυτοπροβάλλεται. Ακόμη και σε πράγματα και δάφνες που ανήκουν σ' άλλους. Και θέλει να αυτοπροβάλλεται μόνον αυτός. Αλλά και εκ του ασφαλούς.

Ο λόγος για την πασίγνωστη πλέον λύση που έδωσε για την «Εκτροπή Αχελώου» τον Ιούνιο του 1972, δηλαδή συμπτωματικά, ακριβώς πριν από 20 χρόνια και που είναι γνωστή πλέον ως «λύση Μαγειρία». Πρόκειται για τη λύση εκτροπής νερού του Άνω Αχελώου από τη λίμνη «υψηλή Σικιά» προς τη Θεσσαλική πεδιάδα.

Ο κ. δήμαρχος, θέλοντας προφανώς να δείξει ότι αγωνίστηκε από πολύ παλιά υπέρ της λύσης αυτής, χρησιμοποίησε τη φράση «...ήμουν νιός και γέρασας». Τόσο πολύ, δηλαδή, αγωνίστηκε! Και τώρα, που όπως είναι γνωστό, άρχισε η υλοποίησή της, συμπληρώνει «... τώρα αισθάνομαι ξανά νέος». (βλ. «Ελευθερία» 8 Μαΐου 1992).

Ας δούμε όμως πρώτα, τι έκανε «όταν ήταν νιός» και τι τώρα που «γέρασας», κατά τα γραφόμενά του. Έχω μπροστά μου το έντυπο της ΔΕΥΓΑ «Ημερίδα για τον Πηγείο ποταμό της 29-30 Μαΐου 1982». Στην ομιλία του τότε ο κ. Λαμπρούλης ταισιουδία για την

Του κ. ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΑΓΕΙΡΙΑ

«Εκτροπή Αχελώου». Σημειώνω ότι στην Ημερίδα εκένη ο κ. Δ. Λιβέρης από μέρους του Τ.Ε.Ε. τόνιζε και μεταξύ άλλων πρότεινε (άρθρο 8, σελ. 13). «... Άμεση ανάθεση της μελέτης μεταφοράς νερού από τη γεπονική λεκάνη του Αχελώου, σε σχέση και με την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, όπως έχει προταθεί από τον κ. Μαγειρία». Και όταν ο συνάδελφος μηχανολόγος - ηλεκτρολόγος κ. Μάνος Κονγός, στην ίδια αυτή Ημερίδα τόνιζε «... Εδώ αξίζει να υπογραμμιστεί το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η λύση ΜΑΓΕΙΡΙΑ και να εκτιμηθεί ανάλογα λόγω των θετικών πλεονεκτημάτων που παρουσιάζει» (σελ. 55).

Ο κ. Λαμπρούλης δεν έπαινε τότε θέση. Περιέμενε, προφανώς, να δει προς τα πού θα κλίσει η ζυγαριά. Θα δικαιωθεί η λύση αυτή της εκτροπής ή όχι. Πάντα εκ του ασφαλούς ο κ. Λαμπρούλης. Για να μην αναφέρουμε τον Μάιο του 1978 με το Πανθεσσαλικό συνέδριο του Τ.Ε.Ε. όταν έδνα τη μεγάλη μάχη εδώ στη Λάρισα με την ΕΛΕΚΤΡΟΒΑΤ. Τότε, που όλοι σιωπούσαν και με αφήναν να βγάλω μόνος μου το φίδι από την τρύπα. Άρα, όταν ο κ. Λαμπρούλης «ήταν νιός», δεν έκανε τίποτε για την εκτροπή Αχελώου. Και τότε άρχισε να «κινείται». Μα, όταν εξαγγέλθηκε η «Εκτροπή Αχελώου», μετά το 1984. Είπαμε. Περιέμενε να σιγουρευτεί πρώτα.

Εκθειάζει ο κ. Λαμπρούλης τον μακαρίτη Κ. Λουλέ. Πολύ σωστά. Μόνο που ο Κ. Λουλές στους αγώνες του, ιδιαίτερα στη Βουλή, πάντα ανέφερε ότι ο λόγος γινόταν για τη «λύση Μαγειρία» της εκτροπής αυτής.

Αλλά γιατί ο κ. Λαμπρούλης, δεν εξεδείαζε τους αγώνες του Κ. Λουλέ, όταν αυτός ζούσε;

Ας έλθουμε όμως στα τελευταία γεγονότα. Στα τέλη του 1991, ο αγώνας των αντιπάλων, ή μάλλον των εχθρών της εκτροπής αυτής, είχε ενταθεί. Με πολλά παραλαμπητικά δημοσιεύματα στον ελληνικό, αλλά και στον τύπο χωρών της ΕΟΚ, προσπαθούσαν να τερπάλισουν ή τουλάχιστον να καθυστερήσουν την πραγματοποίηση της εκτροπής αυτής. Έπρεπε λοιπόν, να δοθεί μία τεκμηριωμένη και αποστομωτική απάντηση. Από το αρμόδιο γραφείο του υφυπουργού κ. Α. Τσιπλάκου, με κάλεσαν και μου ζήτησαν να γράψω στην ΕΟΚ - μου έδωσαν τη διεύθυνση - και να τεκμηριώσω κυρίως την ενεργειακή υπεροχή της εκτροπής αυτής, συγκριτικά με το σχήμα αξιοποίησης του νερού του Άνω Αχελώου στην κοίτη του, δηλαδή, χωρίς εκτροπή προς τη Θεσσαλική πεδιάδα.

το
θε
Υπ
γε.
θε
κα
τα
ντι

Το
Κ

φα
κε
νε
σύ
το

Όπως, στα τέλη του Δεκεμβρίου 1991, έπελα στην ΕΟΚ, με
απόλυτα τεκμηριωμένη πολυσέλιδη έκθεση, με κοινοποίηση και
το Γραφείο του κ. πρωθυπουργού. Στην αρχή της έκθεσης αυτής,
έκανα γνωστό ότι είμαι ο πνευματικός ιδιοκτήτης της μελέτης αυτής
της εκτροπής, δίνοντας εξαντλητική τεχνική απάντηση σε όλα τα
επιμαχα σημεία. Στις αρχές του 1992, πήρα ευχαριστήρια απάντηση
για την ενημέρωσή, τόσο από την ΕΟΚ, όσο και από το πρωθυ-
πουργικό Γραφείο. Παράλληλα, με σχετικά δημοσιεύματά μου στην
«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και στον «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ», απαντούσα
στην παραπληροφόρηση που γινόταν από τους αντιπάλους της
εκτροπής αυτής.

Έτσι, τον Φεβρουάριο του 1992, το θέμα είχε κλείσει και η ΕΟΚ
είχε καταλάβει τις απατηλές εισηγήσεις που τις γίνονταν μέχρι τότε.
Τον Μάρτιο του 1992 συναντήθηκα στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ
στην Αθήνα με τον κ. Λαμπρούλη. Συμφωνήσαμε να πάμε στις Βρυ-
ξέλλες στην ΕΟΚ για ενημέρωσή. Θα με ειδοποιούσε τηλεφωνικά.
Το ταξίδι μας υπολογιζόταν για τον Μάιο μήνα. Όπως μου είχε πει,
θα περνούσε το ταξίδι μας αυτό από το Δημοτικό Συμβούλιο. Τα
υπόλοιπα είναι γνωστά. Το ταξίδι έγινε. Άγνωσ αν με «έκοψε» το
Δημοτικό Συμβούλιο ή προσωπικά ο κ. Λαμπρούλης, που καταλάβα-
νε ότι θα επισκιαζόταν με την παρουσία μου στην ΕΟΚ και την
εξήγηση των θεμάτων σε άνετα γαλλικά στους αρμόδιους τεχνικούς
της ΕΟΚ. Πήρε μαζί του αυτούς που ήθελε, καταπατώντας θάνασα
κάθε έννοια ηθικής τάξης. Του χρειάζεται φαίνεται του ανθρώπου
προσωπική προβολή. Και μόνο.

Πιστεύω ότι ο κ. Λαμπρούλης, προκειμένου να μην επισκιαστεί
από άλλον, είναι ικανός ακόμη και να παραχαράξει την ιστορία.
Απόδειξη αυτού είναι και το εξής. Το 1991 εκδόθηκε από τη ΔΕΥΑΛ
ένα πολυτελές τεύχος «Η ύδρευση της Αθήνας - το χθές και το
σήμερα». Και είναι γνωστό πως η εκτροπή άφρονου και καθαρού
νερού από τον Άνω Αχελώο θα λύσει οξυκά όχι μόνον το βασανι-
στικό πρόβλημα της ύδρευσης της Αθήνας, αλλά θα σώσει το
περιβάλλον του Πηλειαίου και τον ίδιο τον Πηλαιό. Γνωρίζει όμως ο
κ. Λαμπρούλης, ότι αν ανέφερε το φλέγον πρόβλημα της «Εκτροπής
Αχελώου» θα ήταν υποχρεωμένος, να κάνει λόγο για τη «λύση Μα-
γιάρας». Διαφορετικά, αντιλαμβάνονταν τις συνέπειες. Αποφάσεις, λοι-
πόν, ο πρόεδρος του Δ.Σ. της ΔΕΥΑΛ να μη συμπληρώσει καθάλου
το μεγάλο αυτό θέμα, μεταρχόμενος μεθόδους καθαριής μπρεζνεβι-
κής νοστραπίας, να γράφουμε την ιστορία κατά πως μας συμφέρει,
αφαιρώντας όσα δεν θέλουμε να γραφούν. Και κάτι άλλο όμως
προκύπτει.

Είναι δυνατόν να δαπανώνται μεγάλα ποσά για την έκδοση πολυ-
τελών εκδόσεων, αλλά με παραχαράγμένη την ιστορική πραγματικό-
τητα; Και ποιά αξία έχουν παρόμοιες εκδόσεις;

Έχει ενδιαφέρον και κάτι άλλο. Για τον προηγούμενο δήμαρχο
Αλέκο Χονδρονάσιο, στην εν λόγω έκδοση αφερώνονται ένδεκα (11)
αφάδες, ενώ για τον κ. Λαμπρούλη δέκα εννέα (19) αφάδες.

Και έπειτα από όλα αυτά, τολμά ο κ. Λαμπρούλης να μιλά για
εκτροπή Αχελώου, για αγώνες υπέρ της εκτροπής Αχελώου κ.λ.π.
Όποτε, όταν «ήταν κός» έκανε τίποτα για τον Αχελώο, ούτε τώρα
κου «γέροσε» πολύ περισσότερο, αποσκυπά την ιστορική αλήθεια.
Ό,τι έκανε, ήταν μόνο για την προσωπική του προβολή και τίποτα
παισιότερο.

Για όλη αυτήν την κατάσταση νοιώθω οίκτο και οργή. Και τα
δικαιώματά μου γνωρίζω πως να τα υπερασπιστώ.

διο
γικ
αντ
ρετ
αδ-
f
δρ
ση
συ
του
Λάμ
απρ
λή
τα.
αυ
κέτ
(
κέ
σε
γί
κε
τε
φκ
συ
ση
τα
με
στ
35

φκ
μη
πρ
ρί
με
τέ
πρ
πρ
το
τρ
με
8f
το
εγ
το

τα
τα
Σί
ώ

Α